

2. W umowie, o której mowa w ust. 1, zakład pracy może zobowiązać się do przyznania stypendium naukowego na zasadach określonych w § 16 i § 17.

3. W przypadku przyznania stypendium naukowego umowa powinna ustalać zasady jego cofnięcia oraz zwrotu.

§ 15. Osobom, które przygotowują rozprawę doktorską poza studiami doktoranckimi lub rozprawę habilitacyjną, mogą być przyznane stypendia naukowe.

§ 16. 1. Stypendium naukowe może być przyznane osobie przygotowującej rozprawę doktorską, jeżeli ma ona otwarty przewód doktorski.

2. Stypendium naukowe przyznaje się w wysokości:

1) 1/3 przeciętnej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego w odrębnych przepisach dla asystenta zatrudnionego w grupie pracowników naukowych w uczelni — w razie przygotowywania rozprawy doktorskiej,

2) 1/3 przeciętnej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego w odrębnych przepisach dla adiunkta zatrudnionego w grupie pracowników naukowych w uczelni — w razie przygotowywania rozprawy habilitacyjnej.

3. Stypendium naukowe jest płatne miesięcznie z góry.

§ 17. Stypendium naukowe dla osób przygotowujących rozprawę doktorską może być przyznane na okres nie przekraczający 18 miesięcy, a dla osób przygotowujących rozprawę habilitacyjną — na okres nie przekraczający 24 miesięcy.

§ 18. Stypendium naukowe nie przysługuje w przypadku podjęcia przez pracownika dodatkowego zatrudnienia na podstawie umowy o pracę.

§ 19. Stypendium naukowe przyznaje i wypłaca w ramach posiadanych na ten cel środków zakład pracy zatrudniającej osobę przygotowującą rozprawę doktorską lub habilitacyjną. Rozstrzygnięcie w tym zakresie podejmuje kierownik zakładu pracy.

§ 20. 1. Stypendium naukowe cofa się, jeżeli osoba pobierająca stypendium nie wykazuje dostatecznych postępów w pracy naukowej lub gdy podejmie dodatkowe zatrudnienie na podstawie umowy o pracę.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga kierownik zakładu pracy.

§ 21. 1. Osoba, która pobierała stypendium naukowe i w ciągu dwóch lat od daty zaprzestania pobierania tego stypendium nie przystąpiła do obrony pracy doktorskiej lub kolokwium habilitacyjnego albo której stypendium naukowe zostało cofnięte ze względu na brak dostatecznych postępów w pracy naukowej, obowiązana jest do zwrotu całej kwoty pobranego stypendium naukowego.

2. Kierownik zakładu pracy przyznającego stypendium naukowe, po rozpatrzeniu wyjaśnień osoby zobowiązanej do zwrotu całej kwoty stypendium naukowego, rozstrzyga o zwrocie całej kwoty stypendium lub obniżeniu jej, nie więcej jednak niż do połowy.

§ 22. Przepisów § 9, § 10 ust. 1—5, § 11, § 12 ust. 3, § 13 i § 14 nie stosuje się do uczestników studiów doktoranckich, będących żołnierzami zawodowymi.

§ 23. 1. Do uczestników odbywających studia doktoranckie w dniu wejścia w życie rozporządzenia stosuje się odpowiednio przepisy tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Uczestnicy studiów doktoranckich, którzy otrzymali stypendium na mocy dotychczas obowiązujących przepisów, zachowują prawo do stypendium do końca okresu odbywania studiów doktoranckich, ustalonego w akcie o utworzeniu studiów.

3. Okres odbywania dziennych studiów doktoranckich zakończonych obroną rozprawy doktorskiej, nie dłuższy jednak niż cztery lata, zalicza się do okresu, od którego zależą uprawnienia pracownicze, niezależnie od daty zakończenia tych studiów.

4. Do okresu, od którego zależą uprawnienia pracownicze, zalicza się również okres odbywania dziennych studiów doktoranckich, jeżeli zostały one przerwane z powodu podjęcia zatrudnienia w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego i w okresie przewidzianym dla tych studiów osoba ta uzyskała stopień naukowy doktora. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 24. Środki finansowe na studia doktoranckie, utworzone na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, zapewnia organ, który utworzył te studia, w okresie nie dłuższym niż ustalony w akcie o ich utworzeniu.

§ 25. Studia doktoranckie, utworzone na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, mogą być likwidowane odpowiednio przez organy określone w § 2 ust. 1.

§ 26. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ministrze, rozumie się przez to również kierownika centralnego organu administracji państwowej, sprawującego nadzór nad działalnością uczelni lub placówki naukowej.

§ 27. Zasady odbywania studiów doktoranckich w Polsce przez osoby nie będące obywatelami polskimi regulują odrębne przepisy.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1991 r.

Minister Edukacji Narodowej: *R. Głębock*

250

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 czerwca 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia.

Na podstawie art. 61 i 72 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji

Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181, z 1989 r. Nr 35,

poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 36, poz. 206 i Nr 92, poz. 540), w związku z art. 69 ust. 4 i art. 130 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179), w związku z art. 56 ust. 4 i art. 116 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180) oraz w związku z art. 74 ust. 5 i art. 133 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lutego 1973 r. w sprawie ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin i w sprawie wypłaty świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia (Dz. U. Nr 6, poz. 39, z 1977 r. Nr 31, poz. 137, z 1981 r. Nr 10, poz. 47, z 1982 r. Nr 39, poz. 264, z 1983 r. Nr 46, poz. 211, z 1989 r. Nr 16, poz. 90 i z 1990 r. Nr 84, poz. 495) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Komendant Główny Straży Granicznej w stosunku do funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz w stosunku do członków rodzin tych funkcjonariuszy”;

b) w ust. 3 wyrazy „ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1, 2 i 4”;

2) § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Ilekroć w dalszych przepisach rozporządzenia mówi się o funkcjonariuszach Milicji Obywatelskiej i służbie w Milicji Obywatelskiej, należy przez to również rozumieć policjantów, funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa i Straży Granicznej oraz służbę w Policji, w Urzędzie Ochrony Państwa i Straży Granicznej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do spraw wszczętych po dniu 19 maja 1991 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *J. Zimowski*

251

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 14 czerwca 1991 r.

w sprawie zakresu oraz trybu zwrotu opłaty paszportowej i poniesionych kosztów w przypadku unieważnienia paszportu.

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o paszportach (Dz. U. z 1991 r. Nr 2, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie reguluje zakres i tryb zwrotu opłaty paszportowej i poniesionych kosztów w przypadku wydania decyzji o unieważnieniu paszportu z powodu okoliczności, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o paszportach (Dz. U. z 1991 r. Nr 2, poz. 5).

§ 2. Wysokość podlegającej zwrotowi opłaty paszportowej oraz innych poniesionych kosztów organ paszportowy ustala w drodze decyzji administracyjnych.

§ 3. 1. Decyzja w sprawie zwrotu opłaty paszportowej wydawana jest z urzędu. Wysokość opłaty podlegającej zwrotowi może być ustalona również w decyzji o unieważnieniu paszportu.

2. Zwrot opłaty paszportowej przysługuje za każdy rok objęty unieważnieniem paszportu, łącznie z rokiem, w którym wydano decyzję o jego unieważnieniu.

3. Wysokość opłaty podlegającej zwrotowi ustala się, przyjmując za każdy rok dziesiątą część opłaty obowiązującej w dniu wydania decyzji w tej sprawie.

§ 4. 1. Na wniosek osoby, której paszport został unieważniony, organ paszportowy wydaje decyzję w sprawie zwrotu kosztów wyjazdu za granicę, który nie doszedł do skutku z powodu unieważnienia paszportu.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje faktycznie poniesione przed doręczeniem decyzji o unieważnieniu paszportu udokumentowane koszty przejazdu oraz koszty opłat za uzyskanie wiz osoby, której paszport został unieważniony, i dzieci objętych tym paszportem.

§ 5. Zwrotu opłaty paszportowej i kosztów, o których mowa w § 4, dokonuje się po zwróceniu unieważnionego paszportu.

§ 6. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio w przypadku wydania decyzji o unieważnieniu dokumentu podróży.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do zwrotu opłaty paszportowej i poniesionych kosztów w przypadku wydania decyzji o unieważnieniu paszportu po dniu 7 kwietnia 1991 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *J. Zimowski*

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks 428222 i 22-428222.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.